

og det undrer mig derfor i høi Grad, at netop dette ærede Medlem frygter for en Udvidelse af Valgretten. Det er ikke Ironi. Her Spøg af mig; jeg tager det meget alvorligt, og det gjør jeg lige over, for det ærede Medlem og Enhver, der deler hans Anskuelse. Jeg kan ikke forstaa den Modstand, som dette Lovforslag møder. Jeg vil give det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at man mange Steder ikke føler til nogen videre Uro eller Røre, fordi man ikke faar et saadant Lovforslag; det er fuldkommen rigtigt, det indrømmer jeg. Men jeg veed ogsaa, at der er ikke faa Steder, hvor man ser Sagen fra en anden Side; jeg vil ikke gaa længere end til den Egn, hvortil jeg har Kjendskab, og jeg vil da sige, at Saameget er vist, at man sporer det der. Hver Gang, der skal vælges af dem, der kunne vælge til den mindre Halvdel af Sogneraadet, saa spørge de i Reglen, hvorledes det kan være, at der skal vælges 2 Gange, og hvorfor de skulle vælge 2 — eller 8 — Dage efter de Andre. De, som vælges af de Andre — sige de — ere jo Folk, som vi slet ikke have Noget imod, og hvorfor kunne vi ikke vælge samtidig? Det forekommer mig derfor, at det turde findes at være i sin Orden, om det ærede Medlem og hans Meningsfæller vilde rydde den Mur til Side, der for mig staar som et Syn og ikke som en Virkelighed. Og jeg tror, at naar de ikke frygte Andet, end at det skal vække Uro i Gemytterne, saa skulle de meget hellere tage imod Lovforslaget. Jeg er overbevist om, at den Uro, som de frygte for, at Lovforslaget skal medføre, vil der ikke blive Spor af. Det var kun det Var Ord, jeg vilde sige. Da jeg nu en Gang har faaet Ordet, vil jeg gjentage, skjøndt jeg vel ikke behøvede det, at jeg vil stemme for Lovforslaget; jeg tror, at hvad der her er foreslaaet, er i sin Orden, og er i fuldstændig Overensstemmelse med vor frie Forfatnings Udvikling, og at det vilde netop være i Modstrid med det, som ellers er Særkjende for dem, der ere Medlemmer af en fri Repræsentation, om de ikke gif den Bet, som her er foreslaaet.

N. Andersen: Jeg er naturligvis det

ærede Medlem meget forbunden for den gode Mening, han har om mig, og jeg skal kun svare, at jeg ikke frygter det Mindste for mit Bedkommende. Jeg har i en Række af 17 Aar været valgt af den Del, der kunde besætte den mindre Halvdel; det er altsaa ikke for mit personlige Bedkommende, jeg frygter Noget. At vi To se Sagen noget forskjelligt turde maasse komme af, at jeg ser den i en noget større Udstrækning end det ærede Medlem.

Ordføreren: Ja, det er det, som de, der staa paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem, der nu satte sig, altid pleiede at fortælle os, at de have et større Syn og Overblik paa Sagerne end vi Andre, det er ikke noget Nyt, men jeg skal ikke nærmere gaa ind derpaa; hvem af os der har det bedste og rigtigste Syn for Sagen, det skal jeg lade henstaa. Grundprinciperne for Forslaget ere gjentagne Gange drøftede saaledes, at jeg skal indskrænke mig til at indstille Lovforslaget til Thingets Overveielse. Kun vil jeg ønske, at der ikke er noget Medlem, alene undtagen det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgfreds (N. Hansen), der vil stemme for Forslaget med det Sind imod det, som har givet sig tilkjende fra det ærede Medlem for Helsingør (Ulstrup). Naar de efter de Udtalelser, vi have hørt, meget vel kunde gaa sammen med Hensyn til Lovforslaget, saa forekommer det mig besynderligt, at de, begge kunne stemme den Eine Nei, den Anden Ja. Men jeg vil haabe, at der ved den forestaaende Afstemning ikke vil findes Andre end det ærede Medlem for Holbæk, der ikke ville stemme for Forslaget, uden at det er med et oprigtigt Sindelag, og uden at det er i Erkjendelsen af dets Betimelighed og i Erkjendelsen af, at en saadan Lov vil styrke Frihedens Udvikling i Danmark. Med Hensyn til, hvad der er er blevet udtalt af det ærede Medlem for Helsingør imod et æret fraværende Medlem, da skal jeg tillade mig, at henvise til de Forhandlinger, som ere førte ved 2den Behandling, og navnlig det ærede Medlems Foredrag; jeg tror da, at det vil findes, at hvad det ærede fraværende Medlem, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. N. Hansen) sagde, var kun Svar paa Tiltale.